

EVELYNE DE BOECK

70° NOORD

**HOE EEN JONGE VROUW
BELGIË VERLIET VOOR
EEN LEVEN TUSSEN HUSKY'S**

INHOUD

Proloog 9

Alta 15

We zijn er klaar voor 23

Racen? Dat is niks voor mij 29

50.000 NAVO-soldaten op ons terrein 35

Drie, twee, één, go! 43

Eindelijk alleen 51

De roep van het Noorden 59

Een hond op drie poten 69

Lapland, de fjorden en de eerste roedel 77

Checkpoint Kautokeino 89

Vertrek uit Kautokeino 99

Nieuw-Zeeland 109

Jergul 123

Eindeloze rivier 131

Finnmarksløpet 2023 141

Levajok en de rivier terug 155

Vierentwintig uur in Karasjok 165

Nepal 181

In dertig seconden van de hemel naar de hel 197

Relatiebreuk 205

Iesjávri 213

Jotka 221

De laatste kilometers 233

Epiloog 245

Dank 251

PROLOOG

De meeste kinderen durven groot te dromen. Ongegeneerd fantaseren ze over een leven als astronaut, leeuwentemmer of topartiest. Ik wilde op avontuur. Ik had geen idee wat dat precies inhield, of hoe de rest van mijn leven er naast dat avontuur dan zou uitzien. Ik wist alleen dat er iets niet klopte aan het plaatje waarin ik geboren was. Ik groeide op in Ternat, vlak bij Brussel, in een dichtbebouwd stuk Vlaanderen waar huizen, wegen, spoorlijnen en beton het uitzicht bepalen. Er was weinig ruimte om te ravotten, weinig natuur waarin je urenlang kon rondzwerven en vergeten hoe laat het was. Juist daar verlangde ik het hardst naar, al begreep ik dat toen zelf nog niet helemaal.

Ik wilde steeds weer naar buiten, in de modder spelen, thuiskomen met natte kleren en vuile handen. Ik was een wildebras en trok me van wat vlekken en scheuren weinig aan. Alleen hoorde dat niet. Van regen werd je ziek, modder maakte je vuil en buitenspelen was prima zolang je daarna weer netjes en op tijd binnenkwam. Zucht. Volgens mijn omgeving was ik bovendien koppig en ‘veel’. Meer dan

eens hoorde ik: ‘Doe nu toch eens normaal!’ Maar wat is dat, normaal? In België was ik een buitenbeentje. Was ik dat overal?

Toen ik naar de middelbare school ging, wist ik nog altijd niet welke richting ik uit wilde. Tijdens de middagpauzes fantaseerden we met vriendinnen weleens over de toekomst. We gingen de kring rond en bedachten voor elkaar wat we later zouden worden. ‘Jij wordt die-renarts.’ ‘Jij gaat rechten studeren.’ ‘Jij wordt radiojournalist.’ Bij iedereen leek wel een beroep te passen, een toekomst die logisch aanvoelde. Tot we bij mij kwamen. Dan viel het stil. Niemand wist wat ik later zou worden, ikzelf nog het minst. Ik had geen plan, geen beroep waarvan ik dacht: ‘Ja, dat is het.’ Ik voelde alleen dat mijn leven er ooit anders uit zou zien, uit moest zien. Ik had geen idee hoe.

Hadden ze me toen verteld dat ik ooit helemaal alleen op een berg in Noorwegen zou wonen, samen met veertien honden, offgrid en behoorlijk gelukkig, dan had ik dat nooit geloofd. Dat ik ooit de Finnmarksløpet uit zou rijden, een hondenslederace boven de poolcirkel van zeshonderd kilometer, dat had ik al helemaal niet kunnen bedenken.

Ik vond mijn droom op een leeftijd waarop de meeste mensen die van hen al lang zijn vergeten. Ik heb er de wereld voor moeten afreizen, van alles moeten uitproberen en meer dan eens van richting moeten veranderen. Ik heb heel lang gedacht dat ik nergens hoorde, bij niemand paste. Tot ik in het Noorden terechtkwam, waar mensen echt nog leven met de natuur. Ik ontmoette er gelijkgestemden die zich niet laten tegenhouden door een regenbui of een beetje modder. Mensen voor wie natte kleren en vuile handen geen ongemak zijn, maar gewoon horen bij een dag buiten. Voor het eerst had ik het

gevoel dat ik mijn volk had gevonden. En toen ik niet veel later met sledehonden begon te werken, wist ik: dit is het. Aanvankelijk was het niet mijn bedoeling om me te wagen aan de Finnmarksløpet of om het even welke wedstrijd. Maar toen ik mijn eigen roedel startte, hen leerde kennen, met hen mocht trainen en zag wat ze konden, begon het te kriebelen. Ik kreeg een droom, een echte, een van zeshonderd kilometer lang.

Veel mensen denken dat de Finnmarksløpet me mijn relatie heeft gekost. Dat ik zonder die droom nog altijd gelukkig zou zijn met de man met wie ik de halve wereld heb afgereisd. Maar de Finnmarksløpet heeft niets kapotgemaakt. Ze gaf me juist iets om aan vast te houden toen alles waarop ik vertrouwde, begon af te brokkelen. Toen ik mijn partner en thuis moest verlaten en het toekomstbeeld waar ik zo hard voor gevochten had in elkaar zag storten, bleef die droom als enige overeind. Hij werd het laatste stukje van mijn identiteit. Ik kon terugkeren naar België, toegeven dat mijn Noorse avontuur mislukt was, of blijven en alles op alles zetten om die ene droom waar te maken.

Ik koos voor het laatste. De eerste keer haalde ik de finish niet. Ook dat had voldoende reden kunnen zijn om op te geven. Maar ik probeerde het opnieuw. Omdat die droom intussen veel meer was geworden dan een wedstrijd. Hij stond voor het leven dat ik hier wilde opbouwen, tussen mijn honden, in het land dat stilaan mijn thuis was geworden.

Het is gelukt. Dat kan ik nog altijd nauwelijks geloven. Alles wat ik voordien had meegemaakt, bleek nodig om deze race uit te kunnen rijden. Elke ontmoeting, elke tegenslag, elke omweg had me, zonder dat ik het besepte, voorbereid op die zeshonderd kilometer door de Noord-Noorse winter.

Zie dit boek dus vooral niet als het relaas van één enkele race. Het is een verhaal van zoeken waar je thuishoort, van durven, springen en keihard op je bek gaan. Van wanhopen en overwinnen. Van thuiskomen, dat vooral.

Soms denk ik: dit was het avontuur van mijn leven. Al hoop ik stiekem van niet.

© 2026 Uitgeverij Manteau / Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen en Evelyne De Boeck

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Vertegenwoordiging in Nederland:
New Book Collective, Utrecht
www.newbookcollective.com

Redactie: Liesbet Depauw
Omslagontwerp en vormgeving binnenwerk: Jirka De Preter
Omslagbeeld: Evelyne De Boeck

Eerste druk: oktober 2026

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Niets uit dit boek mag op enigerlei wijze worden gebruikt of gereproduceerd voor het trainen van kunstmatige-intelligentietechnologieën of -systemen. Dit werk mag niet gebruikt worden voor tekst- en datamining (artikel 4, lid 3 Richtlijn (EU) 2019/790).

Ondanks alle zorg die aan de samenstelling van de uitgave werd besteed, kan de redactie of de auteur noch de uitgever aansprakelijkheid aanvaarden voor eventuele schade die zou kunnen voortvloeien uit enige fout die in deze publicatie zou kunnen voorkomen.

ISBN 978 90 223 4376 0
D/2026/0034/330
NUR 320